

man skabe Fred her i Landet om Valgretssagen i kommunal Henseende; det vilde jo være ganske paa Trods af al frisindet og demokratisk Udvikling med Hensyn til Valgretsspørgsmaalet i den hele øvrige Verden og ogsaa til Bevægelsen herhjemme. Man tænke sig blot, at op imod Halvdelen af vore *politiske* Vælgere i Landet altsaa vilde komme i en kommunal Underklasse! Det skulde kunne skabe Fred! Jeg føler mig overbevist om, at var der noget, der vilde skabe den allerhøjeste Ufred her i Landet, vilde det netop være saadanne Bestemmelser. De ærede Medlemmer ville ogsaa vide af mine udførlige Betragtninger over dette Spørgsmaal ved Sagens sidste Behandling i Fjor, at jeg anser en saadan Deling af Vælgerne for overordentlig uheldig baade samfundsmæssigt og kommunalt set. Forholdet er jo — som jeg tidligere har haft Lejlighed til at oplyse —, at det store Flertal af kommunale Vælgere her i Landet ogsaa efter mit Forslag vil være over 40 Aar, og det synes mig at være Betyggelse nok for, at de kommunale Vælgere i hvert Fald ikke handle i Ungdoms Forløbelse. Jeg maa altsaa bestemt modsætte mig Vedtagelsen af et saadant Forslag. Jeg anser det for i højeste Grad uheldigt at komme ind paa en saadan Delingslinie mellem yngre og ældre Vælgere; det vilde forringe den offentlige Interesse og Fællesfølelse hos mange yngre Borgere her i Landet, paa hvis Virkelyst og Modenhed saa overordentlig meget i vort Land beror. — Endvidere foreslaar det ærede Medlem at skærpe Amsraadets Myndighed over Skatteudskrivningen i Landkommunerne, og det kan jeg heller ikke tiltræde. Det ærede Medlems Udtalelser om „det fri Skøn“ i denne Forbindelse har jeg allerede anstillet forskellige Betragtninger over ved Sagens første Behandling her forleden. I øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at det Spillerum, som her vilde blive, i det praktiske Liv vilde falde meget nøje sammen med det Spillerum, som der vil være efter den af det ærede Medlem saa haardt angrebne § 22. Det ærede Medlem sagde bl. a. om denne Paragraf — jeg har for øvrigt haft Lejlighed til at udtale mig derom forleden og skal ikke gentage, hvad jeg da sagde —, at en saadan Appel vilde man ikke bruge; hvis det een Gang var hændet for Indenrigsministeren, at en Kommune havde stemt for, at Kommunalbestyrelsens Udskrivning skulde staa ved Magt, vilde han ikke mere appellere til Vælgerne. Deri er jeg ganske uenig med

det ærede Medlem. Det, der sker ved en saadan Appel, er, at Ministeren ikke vil paatage sig Medansvaret, men foretrækker, at Sagen paa ny bliver overvejet blandt Vælgerne, og det er netop en Fordel, at han saa kan sende Sagen til Vælgerne paa ny. Jeg er ganske overbevist om — og har under tidligere Forhandlinger gjort mig til Talsmand for —, at det vilde være heldigt at have en saadan almindelig Bestemmelse som Supplement til de Tilsynsbestemmelser, vi paa forskellig Maade have i vor Lovgivning.

Dernæst er der af de andre Modstandere af den foreslaede Løsning, Socialdemokraterne og de radikale, stillet forskellige Ændringsforslag, som jeg heller ikke kan tiltræde. Jeg har haft Lejlighed til ved første Behandling at imødegaa forskellige af de Bemærkninger, som bleve udtalte af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og af det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), og jeg skal kun gøre ganske korte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der nu faldt. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds var meget utilfreds med den fortræffelige § 29 og gentog sine Angreb paa den i Dag. Han mente, at det var en lille Cadeau, jeg ganske af fri Villie havde givet. Ja, jeg synes, det er en ganske heldig Paragraf, og der er derfor for mig ingen Anledning til her just at se den under Synsvinkelen af en Cadeau. Men for øvrigt skal jeg oplyse det ærede Medlem om, at i Landstingsudvalget, hvor alle Partier vare repræsenterede, var der intet af Partierne, der udtalte sig derimod, da jeg efter fremkomne Ønsker i Udvalget stillede i Udsigt at ville fremkomme med en saadan Paragraf. Det ærede Medlem talte igen om de 6 og 8 Aar med Hensyn til Raadmandsvalget. Det kan ske, at Raadmændene skulle vælges saaledes, at intet Valg falder i en enkelt Periode for samme Flertal, og da Borgerrepræsentanterne ere valgte hvert fjerde Aar, maa der altsaa i saa Tilfælde være det samme Flertal i to Valgperioder, for at de kunne vælge Raadmænd. (Borgbjerg: Men ikke i 8 Aar!) . 2 Gange 4 er 8 efter min Regnebog, jeg ved ikke, hvilken Regnebog det ærede Medlem anvender. —

De Udtalelser, der ere fremkomne om Gennemførligheden af disse Ændringer i det andet Ting, bero jo paa ren og fuldkommen Fantasi. Men jeg vil dernæst sige, at jeg, som jeg ogsaa har udtalt tidligere, vilde anse det for fuldstændig ufor-